Europeiska unionens officiella tidning

SV
C-serien

C/2024/4775

29.7.2024

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS REKOMMENDATION

av den 11 juni 2024

om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder

(ESRB/2024/2)

(C/2024/4775)

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS STYRELSE HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ([1]), särskilt bilaga IX, och

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd ([2]), särskilt artiklarna 3 och 16–18,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2013/36 av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG ([3]), särskilt avsnitt I i kapitel 4 i avdelning VII,

med beaktande av Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/1 av den 20 januari 2011 om arbetsordningen för Europeiska systemrisknämnden ([4]), särskilt artiklarna 18–20, och

av följande skäl:

(1) För att säkerställa effektivitet och konsekvent tillämpning av nationella makrotillsynsåtgärder är det viktigt att förlita sig på frivillig ömsesidighet för åtgärder som inte omfattas av obligatoriskt erkännande enligt unionsrätten. I avsaknad av ett sådant erkännande ska en makrotillsynsåtgärd som vidtas i en medlemsstat endast tillämpas på kreditinstitut som auktoriserats av den medlemsstaten. Detta kan skapa möjligheter för kreditinstitut att kringgå åtgärden genom direkt gränsöverskridande utlåning eller utlåning via filialer. Erkännande av nationella makrotillsynsåtgärder kan förhindra regelarbitrage samt att konkurrensen snedvrids till följd av att man tillämpar olika makrotillsynskrav avseende samma exponeringar beroende på var ett kreditinstitut är etablerat.

(2) Ramverket för frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder som framgår av Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2015/2 ([5]) har som mål att alla exponeringsbaserade makrotillsynsåtgärder som aktiveras i en medlemsstat även vidtas i andra medlemsstater.

([1]) EGT L 1, 3.1.1994, s 3.
([2]) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.
([3]) EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.
([4]) EUT C 58, 24.2.2011, s. 4.
([5]) Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2015/2 av den 15 december 2015 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 97, 12.3.2016, s. 9).

(3) Den 12 mars 2024 underrättade Banca d'Italia, i egenskap av utsedd myndighet i den mening som avses i artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, Europeiska systemrisknämnden (ESRB) om sin avsikt att fastställa en systemriskbuffert avseende sektorexponeringar i enlighet med artikel 133.9 i det direktivet för att stärka den italienska banksektorns motståndskraft mot chocker som saknar samband med kreditcykeln, och därmed dess förmåga att absorbera förluster och främja kreditgivningen till ekonomin. Systemriskbuffertvärdet (SyRB) kommer att tillämpas på kreditinstitut som är auktoriserade i Italien. Ett systemriskbuffertvärde på 0,5 % kommer att tillämpas från och med den 31 december 2024 på alla kreditriskexponeringar och alla motpartsriskexponeringar i Italien. Systemriskbuffertvärdet kommer att öka till 1 % från och med den 30 juni 2025. Systemriskbuffertvärdet kommer att ses över minst vartannat år.

(4) Den 12 mars 2024 lämnade Banca d'Italia, i egenskap av utsedd myndighet i den mening som avses i artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, in en ansökan till ESRB om att rekommendera ömsesidighet vad gäller ovannämnda makrotillsynsåtgärd i enlighet med artikel 134.5 i direktiv 2013/36/EU.

(5) En ömsesidig tillämpning av kapitalkrav för makrotillsyn som aktiveras av myndigheter i andra medlemsstater, på individuell nivå och på gruppnivå, oavsett om de berörda exponeringarna innehas genom dotterföretag eller filialer, eller till följd av direkt gränsöverskridande utlåning, begränsar läckage och regelarbitrage, tacklar systemrisker och främjar därmed makrotillsynens övergripande effektivitet genom att säkerställa att ökade risker hanteras inte bara i den medlemsstat som har infört systemriskbuffertvärdet (SyRB) utan även i andra medlemsstater där bankgrupper är exponerade för dessa ökade risker. Ett erkännande bör därför också syfta till att säkerställa att bankgrupper som är exponerade för sådana systemrisker är tillräckligt motståndskraftiga. Därför bör kapitalkrav för makrotillsyn som härrör från ett beslut om att erkänna andra medlemsstaters makrotillsynsåtgärder i allmänhet tillämpas både på individuell nivå och på gruppnivå.

(6) För att erkänna det italienska systemriskbuffertvärdet (SyRB) enligt Banca d'Italias begäran får de relevanta behöriga och/eller utsedda myndigheterna i andra medlemsstater fastställa ett systemriskbuffertvärde (SyRB) i enlighet med artiklarna 134 och 133 i direktiv 2013/36/EU.

(7) I enlighet med artikel 134.1 i direktiv 2013/36/EU skulle ett erkännande av det anmälda italienska systemriskbuffertvärdet (SyRB) genom andra medlemsstater tillämpas på sådana exponeringar belägna i Italien som innehas av institut som är auktoriserade i de medlemsstater tillämpar ömsesidighet.

(8) I enlighet med artikel 133.4 i direktiv 2013/36/EU får ett systemriskbuffertvärde tillämpas på individuell nivå, undergruppsnivå eller gruppnivå. Erkännandet av ett systemriskbuffertvärdet som fastställts av en annan medlemsstat innebär därför en möjlighet att tillämpa ett systemriskbuffertvärdet på alla exponeringar på gruppnivå (inklusive exponeringar som innehas genom dotterföretag som är belägna i en annan medlemsstat).

(9) I vissa fall kan det vara motiverat att avvika från den erkända italienska makrotillsynsåtgärden på både individuell nivå och gruppnivå, t.ex. om de myndigheter som tillämpar ömsesidiga åtgärder anser att dessa systemrisker redan på ett adekvat och lämpligt sätt mildras genom befintliga makro- eller mikrotillsynskrav som tillämpas i den medlemsstat där bankgruppen är konsoliderad.

(10) I rekommendation ESRB/2015/2, ändrad genom rekommendation ESRB/2017/4 ([6]) rekommenderas att den relevanta myndigheten som aktiverar en makrotillsynsåtgärd, när den lämnar an ansökan om ömsesidighet till ESRB, ska föreslå ett tröskelvärde under vilket en individuell finansiell tjänsteleverantörs exponering mot den identifierade makrotillsynsrisken i den jurisdiktion där den aktiverande myndigheten tillämpar makrotillsynsåtgärden i fråga ej anses väsentlig. ESRB får vid behov rekommendera ett annat tröskelvärde.

([6]) Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2017/4 av den 20 oktober 2017 om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 431, 15.12.2017, s. 1).

(11) Efter ansökan om att andra medlemsstater ska vidta motsvarande åtgärder, och för att förhindra negativa gränsöverskridande effekter (t.ex. regelarbitrage) som kan bli resultatet av genomförandet av de makrotillsynsåtgärder som kommer att tillämpas i Italien, har Europeiska systemrisknämndens styrelse beslutat att också inkludera denna åtgärd på den förteckning över makrotillsynsåtgärder som bör antas baserat på ömsesidighet inom ramen för rekommendation ESRB/2015/2. ESRB:s styrelse har också beslutat att rekommendera en institutspecifik tröskelvärde motsvarande 25 miljarder euro. Relevanta myndigheter som vidtar motsvarande åtgärder får undanta institut från kravet på systemriskbuffert om deras relevanta exponeringar inte överstiger 25 miljarder euro. Eftersom den åtgärd som utfärdas för att erkänna den anmälda italienska systemriskbuffertvärdet också bör tillämpas på gruppnivå, bör summan av exponeringar som innehas genom filialer, direkt gränsöverskridande utlåning och via dotterbolag bedömas mot detta tröskelvärde.

(12) Rekommendation ESRB/2015/2 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Ändringar

Rekommendation ESRB/2015/2 ska ändras på följande sätt:

1. Avsnitt 1, delrekommendation C.1 ska ändras genom att följande åtgärd läggs till:

   ”Italien:

   — Ett systemriskbuffertvärde motsvarande 0,5 procent på kreditriskexponeringar och motparters kreditriskexponeringar belägna i Italien tillämpas fr.o.m. den 31 december 2024 fram till den 29 juni 2025; systemriskbuffertvärde ökar sedan fr.o.m. den 30 juni 2025 till 1 % för alla kreditriskexponeringar och motparters kreditriskexponeringar belägna i Italien.”

2. Bilagan ska ändras i enlighet med bilagan till den här rekommendationen.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 11 juni 2024.

På ESRB-styrelsens vägnar
Francesco MAZZAFERRO
Chef för ESRB:s sekretariat

BILAGA

Bilagan till rekommendation ESRB/2015/2 ska ändras genom att följande åtgärd läggs till:

"**Italien:**

Ett systemriskbuffertvärde motsvarande 0,5 procent för kreditriskexponeringar och motparters kreditriskexponeringar belägna i Italien tillämpas fr.o.m. den 31 december 2024 fram till den 29 juni 2025; systemriskbuffertvärde ökar sedan fr.o.m. den 30 juni 2025 till 1 % för alla kreditriskexponeringar och motparters kreditriskexponeringar belägna i Italien.

I. Beskrivning av åtgärden

1. Den italienska åtgärden, som tillämpas i enlighet med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, består i att tillämpa en systemriskbuffert på kreditriskexponeringar och motparters kreditriskexponeringar i Italien för alla kreditinstitut som är auktoriserade i Italien, på individuell nivå och på gruppnivå.

2. Ett systemriskbuffertvärde på 0,5 % kommer att tillämpas från och med den 31 december 2024 och öka till 1 % från och med den 30 juni 2025.

II. Ömsesidighet

3. Relevanta myndigheter som antar motsvarande åtgärder rekommenderas göra detta genom att tillämpa dessa på kreditriskexponeringar och motparters kreditriskexponeringar i Italien. Ömsesidighet för åtgärden kan uppnås genom att använda följande COREP-rapportering: Geografisk uppdelning av exponeringar efter gäldenärens hemvist, summan av exponeringarna mot hemmahörande i Italien på rad 170, kolumn 90 i Corep-tabell C 09.01 och rad 150, kolumn 125 i Corep-tabell C 09.02.

4. På begäran av Banca d'Italia rekommenderas de berörda myndigheterna att genomföra den italienska åtgärden genom att tillämpa den på individuell nivå och på gruppnivå.

5. Om samma makrotillsynsåtgärd inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen rekommenderas det att de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, antar en sådan makrotillsynsåtgärd i enlighet med den nationella lagstiftning som bäst motsvarar den aktiverade makrotillsynsåtgärden. Detta kan inbegripa att man antar tillsynsåtgärder och utövar tillsynsbefogenheter enligt avdelning VII kapitel 2 avsnitt IV i direktiv 2013/36/EU.

6. Det rekommenderas att relevanta myndigheter säkerställer:

a) en motsvarande åtgärd med 0,5 % gäller och tillämpas fr.o.m. den 31 december 2024 fram till den 29 juni 2025,

b) en motsvarande åtgärd med 1 % gäller och tillämpas fr.o.m. den 30 juni 2025.

III. Relevant tröskelvärde

7. Åtgärden kompletteras med ett institutspecifikt relevant tröskelvärde baserad på exponeringar belägna i Italien. Berörda myndigheter som vidtar motsvarande åtgärder får undanta kreditinstitut från kravet på systemriskbuffert om deras relevanta exponeringar inte överstiger 25 miljarder euro, vilket motsvarar .ca.1 procent av alla kreditriskexponeringar och motparters kreditriskexponeringar belägna i Italien. För att identifiera relevanta exponeringar som bör ingå i beräkningen av exponeringar som bedöms mot tröskelvärdet bör de berörda myndigheterna som ett minimum beakta till exponeringarna inom följande tillämpningsområde för Corep-rapportering: Geografisk uppdelning av exponeringar efter gäldenärens hemvist, summan av exponeringarna mot hemmahörande i Italien på rad 170, kolumn 10 i Corep-tabell C09.01 och rad 150, kolumn 10 i Corep-tabell C09.02.

8. Alla exponeringar som innehas genom filialer och direkt gränsöverskridande utlåning samt genom dotterbolag bör ingå i beräkningen av exponeringar som bedöms mot tröskelvärdet.

9. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 är tröskelvärdet motsvarande 25 miljarder euro ett rekommenderat maximalt tröskelvärde. Berörda myndigheter får därför, istället för att tillämpa det rekommenderade tröskelvärdet, anta ett lägre tröskelvärde för sina jurisdiktioner om detta är lämpligt, eller anta motsvarande åtgärder utan att använda ett relevant tröskelvärde. När de relevanta myndigheterna fastställer ett tröskelvärde bör de beakta den enskilda finansiella tjänsteleverantörens exponering för den identifierade makrotillsynsrisken i Italien och bedöma huruvida den kan betraktas som ej väsentliga.

10. Om det inte finns några auktoriserade kreditinstitut i medlemsstaterna som har väsentliga exponeringar i Italien, får de relevanta myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, i enlighet med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2, besluta att inte vidta några åtgärder som motsvarar de italienska. I sådana fall bör de relevanta myndigheterna dock granska hur exponeringarna utvecklas och det rekommenderas att man tillämpar åtgärder som motsvarar de italienska om ett kreditinstitut överskrider det rekommenderade tröskelvärdet.”